



DE-FRIE-DANSKE

№. 4

JANUAR. 1944.

3 Aarg.



KAJ MUNK
IN MEMORIAM

DANMARKS STORE SØN KAJ MUNK SIDE 2
DANMARK OG KRISTUS, EN NYTAARS PRÆDIKEN AF KAJ MUNK SIDE 3
GESTAPO MYRDEDE KAJ MUNK, POLITIUNDERSØGELSEN INDSTILLET SIDE 4
BILLEDER FRA KAJ MUNKS GRIBENDE JORDEFÆRD SIDE 5
SKANDINAVISKE MINDEORD SIDE 6

Danmarks store Søn - Kaj Munk.

Dyb Smerte og bitter Harme greb enhver ærlig Dansk, da Budskabet om det lumske Mord paa Kaj Munk torsdag den 5. Januar gik som en sviende Brand over Danmark. Den Revolverkugle, der knuste hans Tinding, rakte hans Landsmand i Hjertet. Intet Skud har under Krigen tilføjet Danmark et smerteligere Tab. Sorgen og Harmen ved Kaj Munks Død forstærkes ved den Maade, den tyske Besættelsesmagt forlangte Meddelelsen offentliggjort paa. Kaj Munk, Danmarks store Søn, skulde have Omtale af samme Art og Omfang som en Islandsforreder, hvem den straffende Kugle traf i Slagelse. Pressen blev bastet og bundet, saa den var ude af Stånd til at vidne om, hvilken Storhed Snigtdøden saa tragisk havde hentet. Det maatte ikke offentligt fremhæves, hvilket nærstående Tab Danmark og dansk Litteratur led ved Mordet paa Kaj Munk.

"De frie Danske" har desværre ikke Plads til at give Kaj Munk den fridige og indgaaende Nekrolog, hans Position i den danske Kulturliv kræver og fortjener. Men vi vil ikke undlade i korte Træk at opgive Hovedlinjerne i hans Forfatterarbejde og klarlægge hans Stilling til Forholdene i Danmark under Besættelsen, samtidig med at vi i Beundring tager ham for den fædte i Kampen mod Tyskerne, han betalte for med sit Liv. Digter-Præsten er han kendt saa ofte, at Udtrykket næsten kan virke lidt som en gammel Kliche - men alligevel, det dækker hans Personlighed og hans Gerning bære helt og rigtigt.

Kaj Munk var Digter, og han var Præst, hans Virke var Forkyndelse - fra det første Fennestrøg til det sidste. Men han var samtidig en genial Journalist - i dette Ord bedste Betydning. Han skrev et Dansk, der fangede ved sit raske Pulsslag og sin frie Rhythme, og han skæntede Tankerne fra sin Ildsjæl i Ord, der brændte og oved. Som Lyriker staaer han blandt vor Tids ypperste i tæt Tilnærning til den klassiske danske Lyrik. Som Dramatiker rækker han som Ildgæmnd højre Haand bagud til Oehlenschläger og han uden Blusel give Holberg den venstre.

Kaj Munk vilde være fyldt 46 Aar den 13. Januar, første Gang han traadte frem som Digter var ved Premierer paa "En Idealist" i Efteraaret 1928. Fra saa 16 Aar har han skabt sit Livsverk - over et Dusin dramatiske Arbejder, nogle Digtsamlinger, to Prædikensamlinger, Artikelsamlinger og forskelligt andet - og selvom han blev afbrudt midt i sin Gerning har han efterladt et Værk, der vil leve evigt i den danske Nationallitteratur. Grundtemaet for Kaj Munks Digtning er religiøst og kan findes i de to Bibelord fra Matthæus: "Ingen kan tjene to Herrer" og fra Marcus "Thi hvad kan det gavne et Menneske, dersom han vaaet den ganske Verden og tog Skade paa sin Sjæl." Spændingen i hans Forfattervirksomhed opstaar ved den sitronde Balance mellem hans Beundring for jordisk Magt og Glans og hans Viden om, at det åndelige Indhold og den sjælelige Harmoni dog er det eneste afgørende. Fra Ungdommen, hvor Diktator-Betragelsen var mest fremtrædende i hans Digtning, førtes han frem til sin Mandoms dybe Menneskeforstaaelse.

Efter sin første Premierer skrev Kaj Munk, at hans Skjal er dette ene "at opfange og fastholde, hvad Aanden gav af udsige." Den Aand, der taler størst og vægtigst ud af ham, er Evangeliets Aand. Som Kristen er han en Troens Mand og Forkæmper, og denne Tro forlemede ham med uovervindelig Styrke. Overalt finder vi hans Lovprisning af Troen og hans Sikkerhed i den, netop nu efter hans voldelige

Død bringer os af hans egne Replikker og den store Trøst. I "Sjælbediglen" leder han den uforvarende Biskop Bengel sige: "Siden opdte jeg Kristus...; han hvilede mig i Grot: Lad dem bare glad og ihjel Laugfredag, vi lurer dem Paaskemorgen. Siden da er der ingenting, der gaar mig paa Ferverne mer." Samme stærke Tro sejede Kaj Munk. Troen udover Graven.

Evangeliets Tro-Budskab er dog kundet ene store Motiv i den Munkske Digtning. Fædrelandets Sag er det andet, og det staaer hans Hjerte lige saa nær, baade i videste Betydning: hele Nordens Sag, og i nærværende Mening: Danmarks Skæbne. Kaj Munk elskede sit Fædreland, og som Lyriker har han Gang paa Gang priist den danske Natur fra Fodsen Lollands stille Fredighed til Vestjyllands aabne, frie Vidder og den vilde Blæst. Den 9. April maatte for ham blive en Dag af overvældende Betydning, en "Sjælens Jordrystelse", og siden da har den patriotiske Side været den vigtigste i hans Digtning. Først Fortvivlensens over Sakken, da Danmark mistede sin Aare - saadan saa han paa den 9. April. Siden Kampen for at vække sit slumrende Folk til Selvbevidsthed og Kamp mod Fædrelandets Fjender. Den allersidste Tid gav ham lykkeligt Tegn paa, at Nationalaanden atter var vaagnet i Danmark. Frygtløs gik han ind i Kampen for et frit Danmark. Han digtede, som Aanden bød ham det, paa trods af Færbud, Forfølgelser og Censur. Hans Personlighed modnedes i disse Aar, han blev en af de store Mænd i vort Fædreland, og han fulgtes med stadigt stigende Opmærksomhed af hele det danske Folk, som Førstod hans Betydning og lyttede til hans Tale.

Sin Danskhed bekendte han paa de Mænder, der faldt ham naturligt - i Prædikener, Artikler, Digte og i dramatisk Form. Gennem disse Aar, først præget af Fortvivlelse og Skam, senere af stærk Modstand og aaben Kamp, blev hans personlige Indsats af større og større Betydning for dansk åndeligt Liv, for Kampen mod Danmarks Fjender. Som genial Dramatiker havde han forlangst fundet Plads højt paa det danske Bamaas, nu vandt han Rum i det danske Folks Hjerte med sin frejdige Tale og vækkende Digtning. Alle sine stærke og rige Kræfter viede han Fædrelandets Sag. Han talte, han skrev, han digtede - hans altid urelige Aand fandt sin sikreste Linie i den Kamp, der nu foregaar i Danmark. Han bogstavelig talt rystede Liv i sit Folk, som han tidligere havde gjort det i dets Teater. Kaj Munk forstod fuldtud, at Kampen var kommet til Danmark med Besættelsen. I sit store Værk "Danmark" ser

DANMARK OG KRISTUS. I

En Nytaarsprædiken

af
K a j M u n k

Vi offentliggør her Uddrag af en Nytaarsprædiken, som Kaj Munk har holdt i Vedersø Kirke, en Prædiken, der er saa karakteristisk for hans Livssyn og hans Kærlighed til Fædrelandet.

Det er Nytaarsdag. Ikke for Kirken, men for Verden. Kirken har sit eget Nytaar i første Søndag i Advent. Da synger vi: Ver velkommen, Herrens Aar, og velkommen herhid!

Den første Januar er ingen Kirkehelligdag. man kunde kalde den en verdslig Helligdag. Vore Tanker gaar fra Kirken udad til Verden, til vort Fædreland. Et nyt Aar oprinder over Danmark i Dag! Hvordan er det gamle gaaet? - hvordan vil det ny gaa? Hvad har vi at takke Kristus for i det gamle, spørger vi her i Kirken? Hvad kan han forlange af os i det nye?

Mange Kristne vil sige: Vi takker Gud for at vi blev holdt uden for Krigen i det svundne Aar. - Ogsaa jeg elsker mit Hjem, mit Hus, min Førlighed, min Ægtefælle og mine Børn. Ogsaa jeg vil indtil Fortvivlelse nødigt se mit Hjem i Ruiner og mine Børn rulle sig med afreyne Lemmer i Splinter og Murstøv. Og dog er der to Ting, jeg endnu nødigere vil se, jeg med Guds Hjælp endnu nødigere vil se. Det er Sandheden forraadt og mit Land prisgivet sin Ære.

Jeg kan ikke være med til at takke Gud for, at vi er "Holdt uden for Krigen". For det første er vi jo ikke udenfor. Vort Land er besat. Hvad det kan komme til at betyde for os af Blod og Brand ved Bombangreb og Invasion, ved ingen; og for det andet kan man ikke takke Gud for, at han hjalp os med at snyde i Hestehandel. Gud forlangte Kamp af os. Vi svog hans Bud, og vi svog vort Ord og Beslutning. Man skal ikke gøre Nar af Gud ved at takke ham for at Fanden hytter sine.

Er Ordene for stærke? Nej, den der sviger Gud, stiller sig under Djevlels Beskyttelse. Vi er uden for vort Kald og vor Bestemmelse i Disse Aar. Danmark er under Guds Vrede. Derfor er det, vi har det saa godt.

Vi har skullet fra vor Pligt. Vi lader andre bløde for vor Skyld og Sag. Vi har solgt vor Sjæl til Kompromissets onde Aand og skrevet Kontrakten under med andres Blod. Derfor er det, alt lykkes for os.

Pennen brænder mig i Haanden, som var den af glødende Jern, men jeg skriver disse Ord. Men jeg skal bare det Jernbyrd. Hvorfor? Fordi jeg er en Kristen Mand, fordi jeg staar paa Prædikestolen, fordi Evangeliet i Dag nævner Ordet JEsus. Ham er det, der driver mig frem.

Efter at have talt om Situationen i Danmark paa det Tidspunkt, fortsætter Kaj Munk:

Saa "forskrækkelig" er vor Situation idag. Vi har kun Vorherre at holde os til. Gudskelev for ham! Gudvarelovet vi har Gud, ham, hvis Vrede altid tillige er Naade, ham, der har Sydens Forladelse for et helt Folk, og der giver Kræfter, saa du bliver ung igen som Ornen. For det er, hvad vort gamle Folk har Brug

KAJ MUNK ER DRÆBT.

Kaj Munk er dræbt. Budskabet ramte os som Næveslag og fyldte vore Sind med Afsky, bitter Harme og med Trods. Imod os slaar den stride Hadets Vind med Lugt af Selvtægt, Vold, Tortur og Blod. Eet ved vi - vi vil møde den med Mod.

Kaj Munk er dræbt. Han døde paa sin Post som vogter af vor Stammes ædle Arv. For ham var Trusler, Fære, daglig Kost, som han end ikke ensed. Folkets Tarv var alt for ham. Hvor fik han Styrke fra? Fra Korsset, som blev rejst paa Golgata.

Kaj Munk er dræbt. Hans Tale og hans Sang vil leve i vort Hjerte, og vi tror, hans Død ej er forgæves. Mørk og lang er Vinternatten, men hans stærke Ord vil hjælpe os at bære den til Gry; til Danmarks lyse Dag er født paany!

Kaj Munk er dræbt. Vi lever. Og den Magt, som dræbte ham, skal vide, vi er til. Vi er det danske Folk, og uforsagt gaar vi vor tunge Vej. Sejre vil vi, thi vi tør ofre alt. Er det min Tur, saa stil mig kun med Ryggen mod en Mur.

Kaj Munk er dræbt. Men mange faldt før ham, og mange følger efter. Vi kan se Forfædrene i Øjet uden Skam. Trods bitter Sorg og Trængsel kan vi le frimodigt mod dem. Blodet blev vort Spor, men det skal frelse Danmarks dyre Jord.

for: en Foryngelsens Kraft, Guds foryngende Kraft, saa et nyt Folk skal fremstaa, der dog er det gamle: Fædrenes værdige Sønner. Evangeliet skal lære det danske Folk at tænke stort. At vælge Værdighed frem for Profit, Frihed frem for velbetalt Formynderskab, at tro paa Offerviljens Sejr, paa Liv af Død, paa Fremtid af Selvhengivelse, kort paa Kristus: hvad gavner det er Folk, om det hyttede sig til al Verdens Fordele, men tog Skade paa sin Sjæl?

Kaj Munk slutter sin Prædiken med følgende Ord:

Før os, Kors i vort Flag, før os til at kæmpe paa Linje med det lænkede Norge og det blødende Finland i Nordens Kamp mod den Ide, der er modsat alle vore, før det gamle Danmark frem til dets nye Aand. Ikke af andres Naade og ved andres Løfter skal Danmark blive et frit Flag paany, thi Frihed kan kun foræres af Gud, og han forærer den kun til dem, der ved, hvortil den Gave forpligter. Før os, Kors i vort Flag, frem til Samling mod de andre Korssets Flag. Med genvunden Ære og genvunden Frihed det gamle Danmark i det unge Nord - det Syn skal lyse for os paa denne Nytaarsdag. Vi, der skintter det Syn, vi vil sætte os selv ind for det. Vi lover, vi vil det. Gud høre vor Ed og siger selv sit Amen.

---oOo---

Danmarks store Søn, Kaj Munk,
(fortsat fra Side 2)

udkom i Efteraaret 1943, former han Budet til alle Danske saaledes:

Overfalder U-Ret os,
skal vi trodse Frygt og Smerte,
tro paa Gud og modigt slaas.

Da kun bærer vi i Hjerte
Loven fra Kong Valdemar
og er tro mod det, som var
altid Skik i Danmark.

Mægtigst maner han dog sine landsmænd til at tage Kampen op mod Rigets Fjender i sit forbudte Skuespil "Niels Ebbesen" fra 1942. Det hører ikke blandt hans bedste dramatiske Værker, men det er skrevet med en digterisk Kraft og en dramatisk Glød, der gør det til et Værk af højeste Værd i Øjeblikkets Danmark. I det aabenbarer han sin Ildsjæl, så den maa fange i alle, der læser og lytter til hans Ord. Sidste Gang vi hørte fra Dramatikeren Kaj Munk var kort før Jul, da han lod sin Stemme høre i en saare aktual Sketch "Før Canna", i Lighed med Bernhard Shaws historiske Optrin, men præget af Øjeblikkets Situation og udtrykt i Munks eget dramatiske Sprog. I denne korte Dialog mellem Hannibal og Fabius Maximus hører man gennem de utartikulerede Brølen og Churchills langsomme Kløgt.

Fra sin Barndom folte han sig kaldet til at øve Stordaad i Historien, men - skriver han selv - "der var Hindringer i mit Væsen, som før evigt udelukkede mig fra at udfylde mit Kald". Der fejler han i sin Selv-Bedømmelse. Kaj Munk udfyldte sit Kald, han kom til at øve Stordaad i Historien i sit Fædrelands Historie. Han indskrev sig i den danske Litteraturevige Bog med sine geniale Digterværker, og han prentede med sit Liv og sin Heltedød sit Navn paa Dannabrog. Han ikke blot digtede for sit Folk, som Skjalden, der holder Idealerne og de store Tanker højt for dets Øjne, at det skal gaagne til Forstaaelse og Daad. Han gik selv i Spidsen, viste Vej og satte sit Liv som indsats i den Kamp, han vidste var den rette. Han stred for den Tro, han i sit Hjerte folte var den eneste, han ikke blot kunde leve men ogsaa dø paa. Han betalte for sin Gerning med Livet. Vi ved ikke, hvor store Værdier, dansk Litteratur er blevet berøvet ved hans Død. Vi har Lov at tro, at de var store og uvurderlige. Men vi ved, at en af Danmarks største Personligheder er gaaet bort med ham. Kaj Munk le-

EN BANDE AF SCHALBURG-BANDITTER MYRDEDE KAJ MUNK PAA

VEJEN HJEM FRA ET FORHØR I SILKEBORG.

Efter tysk Ordre er Eftersøgningen af Kaj Munks Mordere blevet indstillet. - Den tyske Politibil har man kunnet spore til Padborg - Kaj Munks sidste Timer.

Eftersøgningen af Kaj Munks Mordere er efter Ordre fra Tyskerne blevet indstillet. Det er dog blevet konstateret, at 3 tyske Politiofficerer fra Kolding-Garnisonen og en Schalburg-Mand har afhentet ham i Præstegaarden, og ført ham til Silkeborg, hvor en Afhøring har fundet Sted. Efter endt Afhøring blev han overladt til 3 Schalburg-Banditter, der fik Paalæg om at køre ham til Præstegaarden igen. Derefter skete Drabet, og de 3 Schalburg-Folk er nu forsvundet. Den til Tilbageturen benyttede Vogn har man kunnet spore til Padborg. Ved det tyske Krav om Indstillingen af Eftersøgningen af Kaj Munks Mordere gør Tyskerne sig Medansvarlige for det medbydelige Mord paa Danmarks store Digter og Patriot.

Om Kaj Munks sidste Timer kan oplyses følgende: Kaj Munk havde været paa Jagt den 4. Januar, men kom hjem til Præstegaarden ved 19-Tiden. Knap en halv Time senere ringede det paa Døren, og fire Mand præsenterede sig som Medlemmer af det hemmelige tyske Politi, der kom for at hente Kaj Munk. De forlangte, at Kaj Munk skulde følge med straks. Han sad netop og talte i Telefonen med en af sine Venner i Ringkøbing, men afbrød straks Samtalen. Han ønskede at spise et Maaltid Mad inden han fulgte med, men det var der ikke Tid til. Kaj Munk forlangte derefter at se de fire Mænds Legitimation, og de viste ham et eller andet, som aabenbart gav ham det Indtryk, at de virkelig stammede fra det tyske Politi. Han fik derefter i Hast pakket sin Kuffert med nogle Æbler, som han vilde spise undervejs, ligesom han fik nogle Tæpper med sig. Han tog derefter Afsked med sin Hustru og sine fem Børn og gik ud til den ventende Vogn. Fru Kaj Munk fulgte med ud og saa Vognen køre bort. Bilen forsvandt østpaa, og Fru Munk ringede derpaa til Politimesteren i Ringkøbing, men der knytter sig den mærkelige Omstændighed til denne Opriining, at det tog tre Kvarter om at faa Samtalen igennem - skønt det var en Ekspressamtale. Da Politimesteren havde faaet oplyst, at der ikke fra Gestapo i Ringkøbing eller Esbjerg havde været Bud efter Kaj Munk, slog han straks Alarm.

Imidlertid hørte man intet mere om Kaj Munks Skæbne, før Kriminalpolitiet i Silkeborg næste Morgen Kløkken lidt i ni fik Meddelelse om, at Kaj Munk var fundet myrdet i en Landevejsgrøft ca. 10 Kilometer vest for Silkeborg. Liget var dækket af et Tæppe og en Kuffert var lagt ovenpaa. I Nærheden af den Myrdede fandt man paa Landevejen hans Kasket, der laa i en Blodpøl. Liget blev derefter ført til Silkeborg, hvor Obduktionen viste, at Kaj Munks Baghoved var knust, og at han havde et Skud gennem Tindingen. I de Signalementer, der derefter blev udsendt, forbød Tyskerne, at der maatte staa noget om, at den ene af Forbryderne talte flydende tysk, og den anden gebrokken dansk. Det tyske Medansvar skulde straks skjules levede ikke forgæves, det kunde han allerede selv føle i sit Livs sidste Tid. Han døde heller ikke forgæves. Det er det vor Pligt at vise. Han gaar forretnings i den Skare af danske Mænd, som har givet deres dyreste Eje-Livet for Fædrelandets Sag. Kaj Munks Navn staar skrevet med Hjerteblod paa Dannebrog's Flig. Dets Felter lyser ved hans Død saa blodigt røde, at det knuger os om Hjerterne, men Korset i Danernes Flag tegner sig sejrshvidt. Det Kors, der altid var i Kaj Munks Tanker og Digtning. Åre være hans Minde. Han var sit Fædrelands store og adle Søn - i sit Liv og i sin Død.

De Frie Danske.

KAJ MUNKS GRIBENDE JORDEFÆRD



Kaj Munks Kiste, der er svøbt i Dannebrog, beres til Graven af nære Venner, mens hele Danmark i Tankerne var til Stede, da Landets store Søn jordedes.

De frie Danske bringer her en Billedside fra Kaj Munks gribende Jordfærd. Paa Billedet til højre ses Kisten foran Alteret. Den lille Landsbykirke kunde ikke rumme de mange Mennesker, der ønskede at følge Kaj Munk til hans sidste Hvilested.

10

SKANDINAVISKE UDTALELSER I
ANLEDNING AF MORDET
PAA KAJ MUNK:

Prins Wilhelm af Sverige:
Nu er han borte. Myrdet af fi-
re Gangstere, en Forbrydelse
uden Lige. Hvor meningsløst:
Ordet dør ikke, fordi man
dræber Ordets Forkynder, Aa-
nden knuses ikke af en Revol-
verkugle. Terror kan aldrig
udslette Digterværk, saalidt
som den formaar at undertrykke
Ideer. Tankens Frihed overvin-
der selv den værste Forbrydel-
se. Kaj Munk blev en Martyr
for sit Frihedskrav, men hans
skabende Kulturindsats skal
leve med stigende Intensitet
efter dette. Nordisk Littera-
tur har Landesorg.

Den finske Forfatter, Jarl
Hemmer:

Ildsjælen Kaj Munk skaanede
ikke sig selv. Just derfor haa-
bede alle, at han i det mind-
ste skulde skaanes for andres
Vold, men kanske er det kun
konsekvent, at de onde Mag-
ter, han bekæmpede, allerede
nu har ladet ham falde. Der
bliver mange, som følger ef-
ter i det tilstundende Ver-
densanarki. Han gaar, som en
af Fanebærerne ind i det u-
synlige Rige, som skal be-
staa efter alle vore Mord her
paa Jorden, thi faa vidste
som han, at kun Ofret kroner
Gerningen.

Den danske Forfatter, Johan-
nes Jørgensen:

En stor Skjald, en Kristen,
en stor Dramatiker er faldet
for Morderhaand. Hans Minde
vil leve paa Nordens Himmel
som en blodig Bethlehemsstjer-
ne.

Den norske Forfatterinde, Sig-
rid Undset:

Munk var en overordentlig mo-
dig Mand og er nu mere end no-
gensinde før i Spidsen for Dan-
marks Frihedskamp. Hans Ind-
sats i Kampen for Friheden
har skænket ham Udødelighed.
Han er blevet et af de store
Navne i Danmarks Historie.

Sveriges Erkebiskop, Erling
Eidom:

Med oprørt Sind og Smerte har
vi modtaget Budskabet om den
uhyggelige Blodsdaad ved Sil-
keborg. Kaj Munk var indenfor
vide Kredse i vort Land beun-
dret som en benaadet Forkynder
og en skabende Kunstner.

DELE AF DEN TYSKE CENTRAL-
ADMINISTRATION TIL DANMARK

Dele af den tyske Central-
administration skal nu for-
lægges fra det bombehærgede
Berlin til København. Tys-
kerne beslaglægger i den An-
ledning Ejendomme i Bredgade
Kvarteret, saa nær Amalien-
borg og Marmorkirken som mu-
ligt af Hensyn til Bombefa-
ren. I Forvejen er den tys-
ke civil Administration for
Norge flyttet hertil, lige-
som tyske Interesser i Fin-
land nu ledes herfra.

Voldsom Ildkamp i København
mellem Gestapo og Patrioter.

I den københavnske Gade Aa-
benraa kom det fornylig til
en langvarig Ildkamp mellem
Gestapo og danske Patrioter.
En tysk Kriminalassistent
dræbtes paa Stedet, en Ge-
stapomand saaredes alvorligt
mens ogsaa fire Danske blev
saarede. Saa vidt man har
kunnet rekonstruere Begiven-
hederne, begyndte det med, at
en tysk Bil kørte op foran en
Ejendom i Aabenraa ved 15-
Tiden. Fra Bilen aabnede Ge-
stapomænd Ild mod en Mand
paa Fortovet. Han besvarede
Ilden og dræbte Kriminalas-
sistenten. Derefter flygtede
han - skønt saaret i Maven.
Da Tyskerne skød efter ham
ramte de en forbipasserende
Konditor i Benet. Flygtning-
en undslap gennem en Kaffe-
bar. Da Tyskerne derefter
trængte ind i Huset, aabnedes
der Ild imod dem. Mændene i Hu-
set, saavidt vides fem, over-
gav sig, da de ikke havde me-
re Ammunition. Det formodes at
være Sabotører. De to andre
Saarede er tilfældige Forbi-
passerende.

Hans ukuelige Mod og hans
brændende Fædrelandskærlig-
hed har gjort et dybt Ind-
tryk ogsaa paa mange blandt
os Svenske.

Professor Harald Bohr.:

Meddelelsen om denne nye
Voldsdaad i Danmark, Mordet
paa en af vore største Dig-
tere og modigste Personlig-
heder, har opfyldt os alle
med Afsky og Forfærdelse, og
vi forstaaer, at Kaj Munks An-
seelse og den Beundring man
nærede for ham her i Sverige,
var saa stor, at vore Følelser
deles af det svenske Folk.

K O R T F O R T A L T.

Det menes, at de tyske Poli-
tistyrker, som er begyndt
at ankomme, bl.a. til Jyl-
land, skal holdes i Reser-
ve til Invasionen. De skal
da sættes ind for at bevog-
te Jernbanelinjerne ---
Schalburgkorpset er flyttet
fra Asserbolejren til Ring-
sted, og tysk Militar er
rykket ind i Asserbo---
Gestapo har anholdt en tid-
ligere Finlandsfrivillig,
den 30aarige Assistent Wøl-
dicke i Viborg. Nakskov
har haft tysk Razzia med
flere Arrestationer, saale-
des er bl.a. Journalist
Bendt Rasmussen, Redakti-
onssekretær Wilhelm Grandt,
og Bokseren, CB-Betjent Kaj
Wandt mellem de anholdte---
I Præstegaarden i Finderup
er Sognepræsten, Pastor Ta-
ge Severinsen blevet af-
hentet af Gestapo---En tid-
ligere SS-Mand, Axel Frede-
riksen har tilstaaet at ha-
ve foraarsaget Sprængningen
af Vandtaarnet paa Frede-
riksberg Bakke---Politiet
fik forleden af Schalburg-
korpset en Liste over 30
nye Medlemmer. En Undersø-
gelse viste, at 28 af dem
var straffet. To Alumner,
der var flygtet fra Ebbe-
rødgaard er ogsaa fundet
som Medlemmer af Schalburg-
korpset, men det kan vel
ikke forbavse nogen---
Chefredaktør Helge Bang-
sted ekskorteres dagligt
af dansk Politi mellem
"Forraderlandets" Kontor
og sin midlertidige Bopæl,
St. Kongensgade 21---Gesta-
po mødte forleden op i For-
sikringsselskabet "Hafnia"s
Hovedbygning i København,
hvor det efter en medbragt
Skitse over Huset gik lige
ned i Kælderen og fandt
nogle Kasser med Uniformer.

En Advarsel til vore Venner
----- i Aalborg-----

Pas paa Journalist Børge
Ambild, Herluf Trollesgade
15, 1ste Sal i Aalborg. Han
er Stikker for Gestapo og
faar 1000 Kr om Maanedes
for sit beskidte Arbejde.
Han virker for Kriminalrat
Hermanson og Kriminalsekre-
tær Jentz i Aalborg

--Giv Bladet videre--

HVAD DEN TYSKVENNLIGE GENERALDIREKTØR
KNUTZEN TILLADER SIG IDAG:

Han hævder overfor de fire Jernbaneorganisationer, at danske Jernbanemand er pligtige til at orientere tyske Jernbanemand - i Henhold til Overenskomsten af 9. April 1940!!!

Det er endnu ikke gaaet op for Generaldirektør Knutzen, at der var en 29. August 1943.

DER ER BLEVET UDNÆVNT EN TYSK BEFULDMÆGTIGET FOR "DE TYSKE RIGSBANER I JYLLAND".

Et stort Antal tyske Jernbanemand er kommet til Danmark for at "orientere sig om Forholdene ved de danske Statsbaner". Et større Antal har slaaet sig ned paa Fredericia Jernbanestation, men ogsaa paa de øvrige tyske Stationer findes nu tysk Mandskab. Samtidig er der blevet udnævnt en tysk Befuldmægtiget "for de tyske Rigsbaner i Jylland".

Generaldirektør Knutzen, hvis Tyskvenlighed jeg har været offentlig kendt siden Besættelsen den 9. April 1940, har endnu ikke - trods den 29. August 1943. - forstaaet, at Danmark er i Krig med Tyskland. Han har saaledes paa et Møde i Midten af December med Repræsentanter for de fire store Jernbaneorganisationer, nemlig Dansk Jernbaneforbund, Dansk Lokomotivmands Forening, Jernbaneforeningen og Værksteds- og Remisearbejdernes Fællesorganisation, hævdet, at de danske Jernbanemand er pligtige til at orientere Tyskerne i Henhold til den 9. April 1940 mellem den danske Regering og de tyske Myndigheder truffet Overenskomst. Enhver ærlig Dansker ved dog, at Tyskerne allerede den 10. April 1940 brød denne Overenskomst, og skulde han være i Tvivl, saa ved han dog, at den 29. August ophævedes enhver af den danske Regering truffet Overenskomst med Overfaldsmændene.

Det kan derfor ikke siges tydelig nok til de danske Jernbanemand: Ingen dansk Tjenestemand er mere pligtig til at orientere de tyske Jernbanemand. Tyskerne er vort Lands Fjender og maa i alle Forhold behandles derefter. Det gælder derfor om at sabotere Tyskerne paa enhver tænkelig Maade og her kan de danske Jernbanemand gøre en betydelig Indsats!!

"De frie Danske" offentliggør nedenfor et fortroligt Referat fra det lukkede Møde mellem Hr. Knutzen og Repræsentanter for de fire Jernbaneorganisationer. Foruden, at det giver Oplysning om Hr. Knutzens Standpunkt, vil være Lesere herigennem blive orienteret om de nye Forhold ved De danske Statsbaner. Referatet er blevet fremsendt til Organisationernes Tillidsmand. Det lyder saaledes:

Efter Indbydelse af Generaldirektør Knutzen mødte Repræsentanter for de 4 forhandlingsberettigede Jernbaneorganisationer Mandag den 13. December 1943 Kl. 16 i Generaldirektoratet, hvor Generaldirektøren ønskede at give en fortrolig Meddelelse.

Generaldirektøren meddelte fortroligt, at han den 13/12 havde modtaget en af den tyske Trafikminister under 9. December udfærdiget Skrivelse af følgende Indhold:

"Forholdene gør det paakrævet at lade bestemte Saroppgaver indenfor Omraadet af Jernbanevæsenet i Jylland bearbejdes af en særlig Befuldmægtiget. Denne Sarbefuldmægtigede fører Betegnelsen: "Befuldmægtigede for Rigsbanerne i Jylland". Jeg har betroet denne Opgave til Reichabhnrat Klein og beder Dem yde ham enhver nødvendig tjenstlig

"De frie Danske" offentliggør et fortroligt Referat fra et lukket Møde mellem Generaldirektøren og Repræsentanter for de 4 Jernbaneorganisationer.

Støtte og særlig være ham behjælpelig ved Indretning af hans Tjenestested ved at stille Arbejdsrum til Disposition. For Deres Ulejlighed takker jeg Dem forud."

Under den 13. December har Befuldmægtiget Klein -hvis Opgave det formentlig skal være i Tilfælde af Invasion at sikre den tyske militære Trafik i Jylland - endvidere tilstillet Generaldirektøren et saalydende Brev:

"Refererende til den Dem i Dag overrakte Skrivelse af 9/12 1943 fra Rigs trafikministeren vedr. min Beskikkelse som Befuldmægtiget for de tyske Rigsbaner i Jylland, tillader jeg mig at meddele Dem, at det tul Udførelse af den mig paalagte Opgave for det første er paakrævet at udsende et vist Antal tyske Jernbanemand til Jylland. Disse tyske Kræfter skal orientere sig om Forholdene ved de danske Statsbaner. Jeg vil være taknemlig, dersom De vilde instruere Deres Tjenestesteder om paa videst mulig Maade at understøtte de udsendte Jernbanemand i Gennemførelsen af deres Opgave".

Generaldirektøren meddelte i Tilslutning hertil, at den Orientering (Indvælsning) af tyske Jernbanemand, der herefter skal finde Sted, maa paaregnes at omfatte alle Tjenestegrene (dog maaske ikke Pakhus-tjeneste) indenfor saavel Stationer som Maskindepoter, Overbanemesterstrækninger og Værksteder.

De tyske Myndigheder har meddelt, at deres Mandskab vil blive instrueret om at optræde yderst høflig og korrekt. De har ingen Ret til paa nogen Maade at udstede Ordre.

Generaldirektøren haabede, at de danske Organisationer vil instruere Tillidsmændene og Medlemmerne om ligeledes at optræde fuldt ud korrekt og udføre deres Gerning som hidtil, saa Orienteringen af de tyske Jernbanemand kunde ske gnidningsløst. Skulde der opstaa Kontroverser, maa de danske Tjenestemand foranledige tjenstlig Indberetning, saa Tilfældet kan blive undersøgt. Generaldirektøren tilføjede, at de saaledes givne Meddelelser maatte tages til Efterretning.

Organisationernes Repræsentanter udtalte, at de i hvor vel de givne Meddelelser ifølge Sagens Natur kun vilde være attagne til Efterretning, var der ret naturligt forskellige Spørgsmaal, om hvilke der ønskedes nærmere Oplysning, nemlig

1) Er danske Tjenestemand pligtige til at orientere de tyske Jernbanemand?

Dette besvarede Generaldirektøren med et "Ja", -idet de danske Statsbaner i Henhold til Overenskomsten af 9. April 1940 (fortsættes næste Side).

GENERALDIREKTØR, KNUTZEN OG TYSÆRNE.

(fortsat fra foregående Side)

hold til den 9. April 1940 mellem den danske Regering og de tyske Myndigheder truffene Overenskomst, skal staa til sidstes Disposition.

2) Saafernt de tyske Myndigheder overtager Ledelsen af de danske Statsbaner i Jylland, bliver de danske Jernbanemænd da fritaget for Tjeneste der?

3) Vil de tyske Jernbanemænd i Tilfælde af Invasion overtage Jernbanetjenesten og de danske Jernbanemænd fritages?

Generaldirektøren vil forelægge Spørgsmaal 2) og 3) for Udenrigsministeriet og i det hele taget foranledige det danske Jernbanepersonales Stilling i folkeretslig Henseende i Tilfælde af Invasion undersøgt.

4) Organisationerne maatte ønske, at de tyske Jernbanemænd, som skal orienteres, ikke bærer Vaaben.

Generaldirektøren har hertil oplyst, at de paagældende er bevæbnet, hvilket efter de tyske Myndigheds Oplysning er anordnet bl.a. af Hensyn til eventuel Sabotage.

5) Af Hensyn til Sprogvanskeligheder maa der kræves Garanti for, at der paa hver Arbejdsplads, hvor Orientering af tyske Jernbanemænd skal finde Sted, findes en sprogkyndig til at være Tolk. Dette bør fortrinnsvis være en af vore egne Tjenestemand. Organisationerne maatte indtrængende henstille til de vedkommende Myndigheder, at der ikke kom Folk fra Frikorps Danmark eller fra Schalburg Korpsen paa Arbejdspladserne - det være sig som Tolk, Vagt o.l. - da der i modsat Fald absolut vil opstaa Uro.

Generaldirektøren har hertil oplyst, at de tyske Myndigheder har meddelt, at der ikke vil blive Tale om Anvendelse af Folk fra de nysnævnte Korps.

Med Hensyn til Tolk er Distriktet instrueret om, at de tyske Jernbanemænd, som skal indgives, i videst mulig Omfang attacheres danske Tjenestemand, som er tilstrækkelig sprogkyndige, og hvis dette ikke kan lade sig gøre, bør der i hvert Fald paa hvert Tjenestested udpeges en sprogkyndig Tjenestemand eller af Tjenestestedet træffes Aftale med en sprogkyndig paa Stedet for at klare eventuelle opstaaende Sprogvanskeligheder. Endvidere vil Rigsbanerne straks oprette Kursus i Dansk for de tyske Jernbanemænd.

En Indrømmelse i "Forræderlandet!"

I Anledning af Sabotagen mod Studenterforeningen og Restaurant "Parnas" i København oplyses det indirekte i en Leder i "Forræderlandet", at disse Sabotager er udført af Nazister som et Modtryk mod Frihedsfrontens Kamp mod den tyske Krigsproduktion.

Det bliver bedre og bedre!!!

Gørings Blad "Essener Nationalzeitung" meddelede, at De Allierede er nødt, til at foretage Invasion. Bladet betegner en Invasion som en "Flugt fremover"!!!!

ny Terrorhandling fra Nazisternes Side vil kun hænde ved Evne og vor Vilje til at føre den Kamp, ikke ved Hævnmod, Vold og Repressalier, men ved aktiv Indsats paa alle Frihedsfrontens Afsnit, ved en enig og ubrydelig Folkebevægelse vil vi genvinde Frihed og Fred i

Danmarks Frihedsraad sender en Nytaarshilsen til det kæmpende danske Folk.

"De frie Danske" har fra DANMARKS FRIHEDSRAAD modtaget følgende til Offentliggørelse:

Danmarks Frihedsraad sender ved Nytaarsskiftet en Hilsen til det kæmpende danske Folk. Ved intet tidligere Aarsskifte har vor Land været underkastet saa haarde Vilkaar som ved dette, hvor de nazistiske Voldsmetoder rammer os med hele deres Vægt. Lange taalet vi Danske Besættelsesmagts og Frikorpsets Overgreb mod Sæmfund og Borgere, uden at støtte os kraftigt til Modværge, men i 1943 blev Tyrkket saa uudholdeligt, at hele det danske Folk maatte reagere, og Modstanden blev alvorligt skarpet gennem øget Sabotage, Obstruktion og Folkearbejde, Svaret herpaa var den tyske Magtovertagelse og dermed det endelige og fuldstændige Brud med al Lov og Ret i Landet.

Ved en energisk Propaganda i den tyskdiregerede Radio og Presse, ved Deportationen af der, Kommuniste og tilfældigt udvalgte anti-nazistiske Danskere, ved Massearrestationer og Henrettelser søgte de fremmede og hjemlige Nazister at skramme os fra at fortsætte Kampen for Friheden, men da den tværtimod udvikledes og styrkedes greb vore Undertrykkere deres lokale Hjælpere til der afskyelige Væben: politiske Hævnmod. Ved deres Attentater tilsigter de at ombringe en Række fremtrædende Personligheder blot fordi de - som Kaj Munk - tænker og taler som ærlige Danske.

De fem samarbejdende politiske Partier har i en Udtalelse paa det skarpeste fordømt denne Attentatvirksomhed og forkastet Voldsmetoder som politisk Kampmiddel. Danmarks Frihedsraad kan fuldt ud slutte sig hertil og har forøvrigt forlangt givet Udtryk for dette Standpunkt: Men naar det i Partiernes Erklæring hedder, at "man paa Grund af modstridende Indstilling og Anskuelse stræber hverken efter Livet", maa vi bestemt afvise, at det fra dansk Side, af den danske Frihedsbevægelse, er blevet anvendt Midler af denne Art. Uden at Besættelsesmagts Ledelses Repræsentanter og fremtrædende Nazister er blevet hverken overfaldet eller dræbt. De nazistiske Mennesker, der i den senere Tid har fundet Døden eller er blevet saaret, er ikke angrebet paa Grund af deres Overbevisning, men alene fordi de mod høj Betaling havde præstet sig at efterspore Landsmænd, der er aktive i Frihedskampen, og udlevere dem til Gestapo. Disse Stikkere er ikke uskadeliggjorte som Straf, men fordi de har foraarsaget talrige Menneskers Fængsling og fleres Henrettelse, men udelukkende for at forebygge, at de ved fortsat Angivervirksomhed skal bringe endnu flere i Livsfare.

Det er Besættelsesmagts voldselige Omstyrtning af vor Retsorden, af Begrebet "Lidhed for Loven", der alene nødvendiggør og berettiger denne Fremgangsmaade. Den kan ikke sidestilles med de nazistiske Hævnmod.

1944 vil bringe vort Land dets Uafhængighed tilbage, hvis vi selv kæmper derfor. Hver af os har Evne og vor Vilje til at føre den Kamp, ikke ved Hævnmod, Vold og Repressalier, men ved aktiv Indsats paa alle Frihedsfrontens Afsnit, ved en enig og ubrydelig Folkebevægelse vil vi genvinde Frihed og Fred i

SAMTLIGE Skoler, Hoteller, offentlige Forsamlingshuse i Esbjerg er blevet beslaglagt af den tyske Værnemagt. Flere andre vestjydske Byer ventes at faa samme Skæbne. Antallet af tyske Soldater i Jylland forøges daglig voldsomt, og der hersker stor Nervøsitet baade hos Officerer og Menige.

xxx

JULEDAGENE var meget bevægede i København. Juleaften var der voldsom Ildkamp i Kvarteret omkring Rosenvenget paa Østerbro. Schalburg-Folk, tyske S.S.-Folk og Marinesoldater løb gennem Gaderne og affyrede Skud i Massevis, dels mod hinanden, dels mod sagesløse Personer. Flere af Banditterne optraadte i Skjorteærmer og Staalhjelme! Det danske Politi maatte forskanse sig paa Stationen. Aarsagen til Skyderiet maa søges i overdreven Spiritusnydelse i Forbindelse med tyndslidte Nerver. En Schalburgmand ved Navn Johan Kolding Petersen blev dræbt af et Skud. Han paa Morgenstunden blev det galt ved Frikurerlogen. Der var megen Skyderi, men efter alt at domme var der intet paa Farde. Op til Logen ligger imidlertid en Byggetomt, og man mener, at evt. Rotter o.l. eller Vindens Raslen med Grene har opskramt Schalburgfolkene.

xxx

KØBENHAVNS Politi er paa Sporet af Gerningsmændene til Attentatet paa Folketingsmand Ole Bjørn Kraft og Journalist Dam. Man søger ganske naturligt Gerningsmændene indenfor DNSAP og Schalburgkorpset, og det vil vides, at Attentatmændene er blevet genkendt i Forbryderalbumet. Der skal allerede være blevet foretaget en Anholdelse i Sagen. Iøvrigt kan vi oplyse, at Ole Bjørn Krafts Tilstand er tilfredsstillende. Han er nu feberfri. Journalist Dams Tilstand er fremdeles ret alvorlig.

xxx

INGEN af de Deporterede fra Kolding har faaet nogen Dom, og de fik ikke Lov til at tage Afsked med Familien før Bortrejsen.

xxx

I SLUTNINGEN af Decembér blev Manuskriptet til en ny Pjece af Krenchel "Europa tryk" og Manuskriptet til en Bog om tysk Oplysningsstjeneste røvet fra Møllers Bogtrykkeri. Hr. Krenchel har nu iøvrigt faaet Kontor paa Dagmarhus.

xxx

PASTOR Rodholm, Varnæs, Sønderjylland, der er kendt for sin danske Indstilling, blev den 6. Januar ringet op, og en Mandsstemme sagde: Kaj Munk blev den første, hvem bliver den næste? -Redaktør Estrup, konservativt Medlem af Københavns Borgerrepræsentation, har haft en mærkelig Visit af en ung Mand, der skulde have nogle Papirer underskrevet. Da Estrup ikke var hjemme, vilde den unge Mand komme igen, men han kom aldrig. -Den 8. Januar Kl. 22,30 henvendte en dansktalende Mandsperson sig i en Villa i Fruens Bøge i Odense tilhørende det konservative Kommunalrådsmedlem, Ingeniør Hallin. Han angav, at han kom fra det tyske Politi. Hallin var ikke hjemme. Tyskerne har oplyst, at der ikke har været sendt nogen Mand til nævnte Adresse.

xxx

GESTAPO har fornylig forlangt en Politichef for og en tysktalende Politimand fra hver af de københavnske Stationer - ialt 18 Mand. Po-

NYT FRA HELE LANDET

litidirektøren bad 18 melde sig frivilligt. Da Fristen udløb den 10 Januar

Klokken 24 havde ingen meldt sig.

xxx

TO tyske Soldater har mishandlet en Servitrice paa Holms Hotel i Nexø. Hun fik Hovedet slaaet mod en Mur og kvæstedes alvorligt.

xxx

KØEMANDSSKOLEN paa Nørrevold i København blev den 6. Januar beslaglagt af Værnemagten, og i den Anledning har Skolens Direktør Aage Rasmussen, sendt hver enkelt Elev et Brev af flg. Ordlyd:

"Ved Nærværende meddeler vi Dem, at Kømandsskolens Lyngning, Nørrevoldgade 76, fra i Dag er overtaget af den tyske Værnemagt, der ~~gættigt~~ har rekvireret og erholdt Fortegnelse over samtlige Lærere og Elever.

Værnemagten har meddelt, at, hvis der skulde ske Molest eller Beskadigelse mod Bygningen, vil Direktør, Lærere og Elever blive gjort personligt ansvarlige,

xxx

ENKEN efter den tyske Politichef Heydrich, der blev myrdet i Polen, opholder sig for Tiden som Gæst hos Hofjægermester Jørgen Sehested.

xxx

DEN danske Hærs Krudtværk i Frederiksværk er blevet overtaget af Tyskerne.

xxx

DER SKER stadig megen Sabotage rundt i Landet mod de Virksomheder, der arbejder for Tyskerne. Pladsforholdene forbyder os at offentliggøre Sabotage-Listen, men vi vil dog lige omtale den mesterligt gennemførte Sabotage imod Burmeister og Wain fornylig. Ved 7-Tiden, den 21/12, da det endnu var mørkt, satte Sabotørerne over Kanalen mellem B og W og Sukkerhuset og Voldgaarden. Ved Portene ind til Terrænet var der Vagtposter parat til at hjælpe Sabotørerne, og B og Ws Fabriksvagter ved Kraftcentralen, som ligger mellem den store Montagehal og Kanalen, blev hurtigt overrumlet af 5-6 Mand med Maskinpistoler, der drev Vagterne og en større Flok Arbejdere væk. Derefter lagde Sabotørerne Bomberne, som blev anbragt saaledes, at de store Motorer og Gasgeneratoranlaget sprængtes ved Eksplosionen. Hele Lyngningen blev ødelagt. 1400 Arbejdere sendtes hjem, da man frygtede flere Eksplosioner, og alt Arbejde i Virksomheden lammedes totalt. Det udtales, at det vil tage et halvt Aar at opføre en ny Kraftcentral, og i den Tid maa Virksomheden have Strøm ude fra, hvilket, siger man, ikke er tilstrækkeligt. Ingeniører fra B og W oplyser, at Skaden er alvorligere end ved Luftangrebet i Fjor.

xxx

OGSAA Sabotagen mod Dansk Rekyllriffelsyndikatet i Frihavnen var meget omfattende. Den store Maskinbygning sprængtes og kom i Brand, hvorved den ødelagdes totalt. Arbejderne var et Kvarter i Forvejen telefonisk blevet underrettet om Bomberne, men 15 af Arbejderne tog ikke Advarslen alvorligt, og blev følgelig saaret under Eksplosionen. Ingen af disse to Sabotager har maattet omtales i Pressen.

En Nytaarshilsen:DE UNGE DANSKE I DEN FRIE VERDEN
HILSER DERES KÆMPENDE LANDSMÆND.

Danske Kammerater, hold ud, det er jeres
Indsats, der bestemmer om Danmark, naar Kri-
gen er forbi, er med blandt de frie Nationer.

"De frie Danske" har fra Redaktøren af "Danskeren" i Sverige, den
tidligere Medkæmper paa Hjemmefronten, Svann Seehusen, modtaget
følgende Nytaarshilsen:

Drønen fra den aktive kæmpende Verden har atter tonet et nyt
Aar ind. For os unge Danske, der har maattet forlade Danmark for-
fulgt af tysk Politi og fundet et Fristed i den frie Verden, har
det været tungt at møde dette nye Aar.

Vi føler dette endnu mere tungt, fordi vi ikke som Jer kan være
med i den aktive Kamp, i det sidste Fremstød for at vise den frie
Verden og vor Historie, at der i disse Besættelsens Aar fandtes
et dansk Folk, der af egen fri Vilje bekæmpede de tyske Under-
trykkere, viste, at det førstod at kæmpe for sin Frihed og sin Ret.

Vi unge Danske i den frie Verden hilser vore kæmpende Landsmænd
i den daglige Kamp, - vi er med Jer i Tankerne.

Vi føler med Stolthed i Jeres dristige og modige Sabotage, i Je-
res illegale Bladvirksomhed. Vi føler med Jer, naar Stikkere eller Ty-
skere myrder en dansk Patriot. Vi ønsker af vort hele Hjerte, at det
maa lykkes for os igen at være sammen med Jer i den illegale Kamp.

Herovre er det desværre saa lidt vi kan udføre i Forhold til den
store og betydningsfulde Indsats I gør. Men, hvor vi kan, gør vi alt
Vor største Opgave er den, at fortsætte Sandheden om det kæmpende
Danmark, der gennem sin aktive Modstand giver Haandslag til de
frie Nationer om et hurtigt tyske Nederlag.

Danske Kammerater, hold ud, det er af Jeres Indsats, det bestem-
mes om Danmark, naar Krigen er forbi, er med blandt de frie allie-
rede Nationer. Til mine mange hundrede, nationale Kammerater, vil
jeg gerne bede Jer om at tænke paa, om ikke ogsaa Jeres Plds er i
den aktive kæmpende Danskheds Rækker. Vi, der engang valgte at ar-
bejde for Danmarks Frihed og Ret, vi har en yderligere Forpligtel-
se til at være forrest i den nationale Kamp.

Vi har engang afgivet det Løfte til vor Fane: "Altid at holde Dan-
nebrog højt og kæmpe for Danmarks tusindaarige Frihed".

Idag er der Brug for os alle, nu gælder det blot at vise om vi
mente noget dengang vi valgte det nationale Arbejde.

Husk vor Kampsang:

"Slaves vor Vilje, mister vi Modet, rinder os Lavsind trangt
gennem Blodet, ned, med tramper de vor Fane. Trængsel og Trældom
byder de vort Land.

Men har vi Staal i Arm og i Tanke, Glans i vort Øje, Ryggene ran-
ke, højt hæver vi vor Fane, frem gennem Tiden bærer vi vort Land".

Svann Seehusen.

En veritabel Røverbande har udført Mordet paa Fru Meyer i Holte.

Banditter har misbrugt "De frie Danskes" Navn.

Mens disse Linier skrives er der endnu ikke udsendt nogen of-
ficiel Meddelelse om, at Mordet paa Fru Meyer i Rude Skov synes
opklaret. Meddelelsen ventes, da baade Tyskerne og d'Herrer Glud
og Odmær er interesseret i Meddelelsens Fremkomst. Tyskerne,
fordi de er saa naive at tro, at et groft Misbrug af Frihedsbevægel-
sens Navn kan skade denne, og de "danske" Politifolk, fordi de tror
at kunne ramme "De frie Danske". Mordet paa Fru Meyer er en meget
uhyggelig Affære. De 7 Anholdte i Sagen hævder at have ombragt Fru
Meyer, fordi de ansaa hende for tysk Stikker. I Virkeligheden udgør
de Dele af en veritabel Røverbande, der paa forskellig Maade har
forsøgt at faa Indpas i Frihedsbevægelsen. De har endog udgivet sig
for at være Medlemmer af "De frie Danske", men dette er et groft Mis-
brug af de frie Danskes Navn. Vi har selvfølgelig aldrig haft nogen-
som helst Forbindelse med disse Mennesker. Flere af Bandens Medlemmer
hævder yderligere at have tilhørt den kommunistiske Frihedsbevægel-
se, men herfra var de blevet udelukket, "da de arbejdede paa egen
Haand". Historien ventes som sagt udnyttet i den nazistiske Propagan-
da mod den danske Frihedsbevægelse. Men Frihedsbevægelsen kan ikke

Tyskerne har ogsaa

været ude efter at
myrde Formanden for
K.F.U.M., Aage Falk
Hansen.

Han blev imidlertid
advaret i Forvejen -
og er nu i Sikkerhed.

Et Par Dage efter Mor-
det paa Kaj Munk har
Tyskerne ogsaa været
ude efter K.F.U.M.s
landskendte Formand,
Aage Falk Hansen.
Falk Hansens natio-
nale Indstilling har
lange været til stor
Ærgelse for de tyske
Barbarer, og et Par
af deres Lejesvende
opsøgte derfor for-
leden Falk Hansen i
Hjemmet i Gothersga-
de i København. Da
der blev meddelt, at
han ikke var hjemme,
trængte Forbryderne
ind i Lejligheden
for at overbevise
sig om, at det var
sandt.

Nogle af K.F.U.M.s
Medlemmer havde lagt
mærke til de mystiske
Personer, der
holdt Vagt nedenfor
Falk Hansens Bopæl
og fik ham advaret i
Tide.

K.F.U.M.s Formand
har naturligvis ef-
ter dette forladt
sit Hjem og taget
sikkert Opholdssted.

tage Ansvar for de
Forbrydere, der mis-
bruger dens Navn og Sø-
ger at trænge ind i
dens Rækker.

Danmarks Friheds-
raad har utvetydigt
taget Afstand fra en-
hver Anvendelse af u-
rene Vaaben i Modstan-
den mod Nazismen, og
de Organer, der slut-
ter op om Frihedsraad-
et, har fra første
Færd gjort alt for at
følge denne Linie og
holde den Bærme fra
Livet, der altid vil
søge at udnytte en
Situation som den nu-
værende.

SEND DE FRIE DANSKE
VIDERE MED POSTEN.

**HELDIGVIS NEPPE NOGEN OVERENSKOMST
MELLEM DANSK OG TYSK POLITI**

Forhandlingerne er atter strandet -!

Der har i længere Tid været ført en Del Forhandlinger mellem dansk og tysk Politi angaaende et vist Form for Samarbejde. Frihedsfronten har fra første Færd været imod et saadan Samarbejde mellem dansk Politi og Landets Fjender, og nu ser det altsaa heldigvis ud til, at der ikke kommer noget ud af de efterhaanden meget langvarige Forhandlinger.

Fra dansk Side har man stået fast ved, (dog!) at Folk, der blev taget af dansk Politi, under hele Sagen skulde tilsikres udelukkende dansk Retspleje og danske Retsregler, og det syntes som om, at Tyskerne vilde gaa med hertil. I-midlertid har være Fjender nu paa det sidste forlangt, at de vilde have "løbende Indsigt" i de forskellige Sager, som dansk Politi behandlede, og det vil man fra dansk Side ikke gaa med til. Forhandlingerne er derfor bristede og nu forskaanes man maaske for det forsmædelige, at dansk Politi - paa Linje med Tyskerne -skulde jage danske Patrioter, der for Landets Frihed og Fremtids Skyld sætter Livet ind i Kampen mod den tyske Krigsproduktion her i Landet.

Et Spørgsmaal og et Svar.

Til "De frie Danske"!

Vil Bladet ikke være saa venlig at give mig nogle

Oplysninger om denne Redaktør Axel Høyer, som vi saa ofte maa belemres med i Radioen?

"En Videbegærlig"

Svar: Jo med Fornøjelse! Han er saamand kun en gemen Bedrager og Tyveknaegt, akkurat som de fleste andre af Tyskernes Lejesvende. "Redaktør" Axel Høyer blev saaledes for et Par Aar siden smidt ud af De Berlingske Foretagender, fordi han havde stjaalet 1800 Kroner, og desuden har han været mindre heldig med nogle Pengetransaktioner under en Redaktørvirksomhed paa Årø, ligesom ogsaa Aalborg kun har ubehagelige Minder fra denne Mands Virksomhed. Saa han passer helt fortraffeligt ind i Selskabet.

KENDT STIKKER I AARHUS SKUDT NED PAA GADEN

Kioskejer C.W. Jøger, der for nogle Dage siden blev skudt ned paa Gaden i Aarhus, var intet mindre end landskendt som Stikker! Da det rygtedes paa Gader og Stræder, at Landsforræderen og Stikkeren Jøger var skudt, kunde man i Aarhus høre mange som sang sidste Vers af "Højt paa en Gren en Krage..", nemlig "Nu er den hæslelige Jøger, død..!"

Taktløshedens Højdepunkt -

Nazi-Vennen, de tyske Officerers Soldebroder, Kørrerlerer Robert Olsen er fremdeles "Huschauffør" for Berlingske Tidende, og Bladet undsaa sig endog ikke for at sende denne Mand til Kaj Munks Begravelse, som Chauffør for Medarbejderne!!!

**MANGE ARRESTATIONER I FORBINDELSE
MED MORDET PAA TANDTEKNIKER
KARAA OG HUSTRU.**

Tyskerne har i Aarhus, som kortelig omtalt i den tysk kontrollerede Presse herhjemme, dræbt den engelsk-fødte Fru Karaa, gift med den kendte Tandtekniker Karaa, der selv blev dødelig saaret. Ved 8-Tiden den 13 Januar trængte tysk Politi ind i Karaas Villa i Riis Skov, mens Hr. og Fru Karaa tog Højjældssol i Soveværelset. Karaa spærrede Døren for dem, men saa skød Tyskerne og dræbte Fru Karaa paa Stedet, mens Manden blev livsfarligt saaret. Det tyske Politi har derefter anholdt Karaas Ven, Tandlæge Holger Bak, hans Hustru og Klinikdame, samt desuden stud. mag. Mogens Caspersen. Karaa sigtedes for at have huset en Faldskærmsmand. Karaa var Ven med den danske Flyverløjtnant Ulrich, som i sin Tid stak af til England, og som Tyskerne nu tror er her i Landet igen. Ulrichs Søstre er ogsaa anholdt og desuden har Tyskerne taget Ulrichs Broder, den kendte Overlæge i Middelfart.

Attentatet er med "modsat Fortegn"

Attentatet af samme Art som det paa Studenterforeningen og "Parnas" (altsaa Attentatet med "modsat Fortegn", som "Forræderlandet" saa aaben-

hjertigt kalder dem) er sket mod Hagerups Boghandel i Fiolstræde og mod "Heidelberg" i Studiestræde. Det sidste Sted virkede dog Bomben ikke.

Politiken sagde Nej!

De store Dagblades Personale havde tænkt at mindes Kaj Munk ved ikke at arbejde paa Begravelsesdagen og indtil Kl. 15. Den smukke Tanke vandt stor Tilslutning; men Politiken sagde Nej! Saa meget vilde man nu heller ikke ofre for Kaj Munks Minde, og da et enkelt Blad sprang fra, blev Tanken opgivet..

SIDSTE NYT: 12 tyske Soldater er blevet dræbt ved en Mineeksplosion paa Stranden ved Fjeltring nær Lønvig. — Stamhusbesidder Wichfeldt, Engestofte, Maribo, og Inspektør Garner Nielsen og Opsynsmand Jørgensen, begge fra Arbejdsanstalten i Saxkøbing, er taget af Gestapo. — 13 Arrestanter fra Kolding, deriblandt Redaktionssekretær Holsgaard, Jydske Tidende og Bogtrykker Lundby, er overført til den tyske Afdeling paa Vestre Fængsel.

Redaktionen sluttet den 17/1 44

LØVRIGT MENER VI:

DER BLIVER ALDRIG FRED I DANMARK FØR SCHALBURGKORPSETS FORBRYDER-SLANG ER BLEVET TOTALT UDRYDDET!

"DE MYRDER HINANDEN".

"Det er frygteligt, at Folk er begyndt at myrde hinanden", siger nogle, og andre tilføjer stærkere Udtryk for Harme og Forargelse. Paa det indstændigste maa vi advare Mennesker, der isvrigt sympatiserer med Frihedsbevægelsen mod at fremsætte Bemærkninger af denne Art: de er ligesaa ukloge og ligesaa skadelige, som den een Gang gangse Fordømmelse af Sabotagen.

Det er forstaaeligt, at den bløde, danske Mentalitet, der gennem Aarhundreder har draget Nøring af Humanitetens Lære, nu krymper sig og forvirres af de Oplevelser, vi kommer ud for - Vold krænker den danske Folkesjæl. Men det gaar ikke, at vi saarede og forstente forbønder og fordømmer uden at give vor Retfærdighedssans og vor Realitetsfølelse Raaderum. Ingen, der er enig i, at vi skal bekæmpe Fjenden, maa glemme følgende:

Vi er et besat Land, der fører Krig mod Besættelsesmagten, vor Front er usynlig, vore Vaaben er Sabotage og Propaganda, og vor farligste Fjende er ikke Tyskerne, men deres femte Kolonne, de danskfødte Landsforrædere, Stikkerne. Vi er et Folk i Krig, og hos os som hos alle krigsførende Nationer straffes Spionage og Angiveri med Døden. At dette er en teknisk Nødvendighed maa dog enhver kunde forstaa; med Videnskab om at en bestemt Mand eller Kvinde, der paa den ene eller anden Vis har sneget sig ind paa Livet af Frihedskæmperne, forraader Planer og Personer til Tyskerne, kan Arbejdet ikke fortsætte, før dette Menneske er ryddet af Vejen. Politisk Mord er det blevet kaldt, men det er forkert, det, der finder Sted, er Eksekvering af en Dødsdom for Krigsforbrydelse. Frihedsfronten har Valget mellem Nederlag eller Henrettelse af Stikkerne - valgte den det første, var den ikke værdig at kaldes ved sit Navn.

Som DANMARKS FRIHEDSRAAD fastslaar, kan disse Handlinger fra dansk Side ikke sammenlignes med de nazistiske Mord, Hævnmod forøvet paa gode Mænd, hvis eneste Brøde er den, at de er danske og - i Modsætning til deres Mordere - er vedblevet at være danske...

Vold er Danskerne fremmed - vi ved det, men Dyd kan blive til Last, naar den fastholdes udover sin naturlige Begrænsning, Fortrin forvrænges til Fejl, naar man uden at omforme dem, tankeløst slæber dem efter sig ind i nye Forhold og nye Tider. Vi stiller ikke Krav om, at vore Landsmænd skal hylde den barbariske Lovløshed, som Nazisterne har indført ogsaa her i Landet, vi vil, at De skal være tro mod Deres humanistiske Idealer, men at De samtidig skal forstaa, at dette i Dag forpligter til en skaanselsløs Kamp mod de ødelæggende Kræfter.

Reversen af den blide danske Mentalitets skinnende Medaille hedder Øllebrødsbarmhjertighed og er den vage, konturløse Fornemmelse af, at enhver kraftig Handling, hvorved onde Mennesker lider Skade eller udslættes "er Synd" - en Opfattelse, der før Krigen maaske var en uskadelig Svaghed, men som i Dag er en farlig Brist i vor Folkekarakter: vi har ikke længere Raad til at være svage, naar vor Ære og vor Eksistens staar paa Spil.

Husk dette, og lad Dem ikke binde af Deres

egne forældede Førkrigsbetragtninger, og lad Dem ikke blande af den tyske Propaganda i Aviser og Radio - bevar Tankens Elasticitet og Frihed og se Sandheden i Øjnene. Hvis De gør det, vil De ogsaa forstaa, at den omfattende Forargelse over, at "de myrder hinanden" er ensbetydende med Hug mod Frihedsfronten - den er Forsøg paa at skade den aktive patriotiske Indsats i den almindelige Bevisthed.

Og Frihedsfronten kan have Vanskeligheder nok endda.

Stort Depot af Militæruniformer fundet af Tyskerne under Razzia i "Magasin du Nord".

12 civilklædte Medlemmer af det tyske Sikkerhedspoliti trængte om Formiddagen den 8. Januar ind i "Magasin du Nord" i København, hvor de i Pelsafdelingens Kølrum opdagede et større Lager af den kgl. Livgardes Feltuniformer, Støvler og Patrontasker. Tyskerne, der var bevæbnet med Maskinpistoler, optraadte under Ledelse af en tidligere dansk Politibetjent ved Navn Kaj Schmidt.

Tyskerne ønskede at anholde Pelsvareafdelingens Chef, Afdelingschef Gjødese, men han var forsvundet i det Øjeblik, de viste sig. Han er nu i Sikkerhed i Sverige.

Forræderen Kaj Schmidt blev i sin Tid afskediget fra det danske Polit, da han var indblandet i en Røveri-affære.

D E N B L A A B O G .

"SKANDINAVISK FOTOKOPI" A/S, Chr. IX's Gade 10, Tlf. Central 14641. Tysk Firma. Gaar under Stemplet "Dansk Arbejde". Forretningsfører og Direktør:

- 1) Tyskeren Liselotte Becker, Pension Berg, Kleinsgade 6, V.
- 2) Svann Sperling (Tennis spilleren, gift med Tyskeren Hilde Krahwinkel). Rungsted.

Hovedfirma i Hamborg, Svann Sperling Spion for Tyskerne. Hans maanedlige Gage er 2000 Kroner, Beløbet gerne lidt over for ikke at vække Opmærksomhed, det skal se ud som om "Gagen" afhænger af Forretningsgang. Hvis han overhovedet viser sig i Firmaet er det kun for 1/2 - 1 Times Tid. Han maa absolut ikke forveksles med sin Broder LRSagfører Sperling, som er god nok. MAX PETERSEN, Ny Kongensgade 14, København, er ogsaa tysk Spion. Han rejser tit til Sverige, hvor han for "en Ordens Skyld" sælger originale Wiener-Modetegninger fremstillet i København. Faar mdl. et Beløb paa 2000 Kroner fra forskellige tyske Firmaer "som Provision". Sælger aldrig for en Øre. Har i den sidste Tid faaet kolde Fødder og spiller "Konservativ". Men pas paa ham! INGENIØR EJVIND VØGG, Parkovsvej 40, Tlf. Gentofte 3108. Har allerede før Krigens Udbrud gennemgaaet Førerskole i Tyskland. De øvrige Medlemmer af Familien Vøgg er gode nok og har taget stærk Afstand fra Ingeniør Ejvind Vøgg.

RUDOLF PETERSEN, Frederiksbergvej 1.A, 4. Sal t.h. Tidligere dansk Politibetjent. Nu ansat i det tyske Sikkerhedspoliti. Stikker.

SIDSTE NYT FINDES DEJNE GANG IAA SIEE IJ